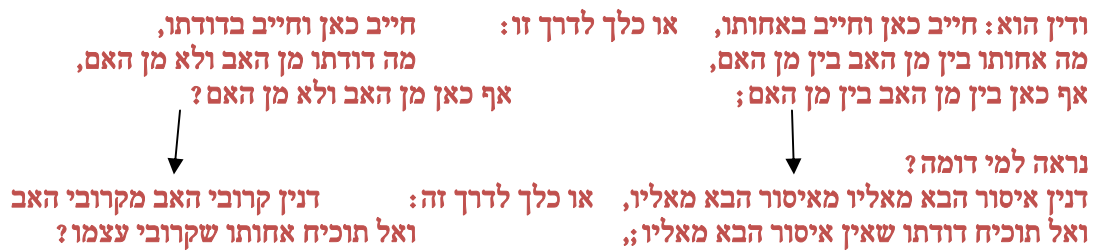

יבמות נה

מה החידוש	הפסוק
כנדה, מה נדה, אף על פי שיש לה היתר לאחר מכאן - בשעת איסורא בכרת, אף אשת אח [נמי], אף על פי שיש לה היתר לאחר מכאן - בחיי בעלה בכרת	ואלא נדה דכתיבא גבי אשת אח למה לי? וא"ש אסור יקח את אשת אחיו נדה היא
לכדבעא מיניה רבינא מרבא: אלא המערה בבהמה, מהו? אמר ליה: אם אינו ענין להעראה דכתיבא גבי אחות אב ואחות אם, דאתיא בהקישא מדרבי יונה, תנהו ענין להעראה דבהמה.	אלא העראה דכתיבא גבי אחות אב ואחות אם למה לי? וערות אחות אנטך ואחות אכ"כ לא תלצה כי את שאור הערה

קושי: מכדי בהמה - חייבי מיתות בית דין היא, מאי טעמא כתיב להעראה דידה גבי חייבי כריתות? לכתוב גבי מיתת בית דין, ונילף מיתת ב"ד ממיתת ב"ד!
תירוץ: איידי דכוליה קרא לדרשא אתי, כתיב ביה נמי הא מילתא לדרשא.

הסבר הדרשה: דתניא: (ויקרא י"ח) **ערות אחות אכ"כ לא תלצה - בין מן האב בין מן האם, אתה אומר: בין מן האב בין מן האם, או אינו אלא מן האב ולא מן האם?**

תלמוד לומר: ערות אחות אכ"כ לא תלצה - בין מן האב בין מן האם, ערות אחות אנטך לא תלצה - בין מן האב בין מן האם.

קושי על הדרשה: למה לי למכתבא באחות אב, למה לי למכתבא באחות אם? **תירוץ:** אמר רבי אבהו: צריכי, דאי כתב רחמנא באחות אב - שכן יש לה חייס, אבל אחות אם - אימא לא; ואי כתב רחמנא באחות אם - שכן ודאית, אבל אחות אב - אימא לא, צריכא.

עוד שאלה על הנחה שבתוך הברייתא: ודודתו דפשיטא ליה לתנא דמן האב ולא מן האם, מנא ליה? **תשובה:** אמר רבא: אתיא **גוּגוּ גוּגוּ**, כתיב הכא: (ויקרא כ') **ערות גוּגוּ לצה**, וכתביב התם: (ויקרא כ"ה) **או גוּגוּ או כן גוּגוּ יאצט**, מה להלן מן האב ולא מן האם, אף כאן מן האב ולא מן האם. **שאלה על הנחה שבדברי רבא:** והתם מנלן?
תשובה: **טעמפתח יאצט**, משפחת אב קרויה משפחה, משפחת אם אינה קרויה משפחה.

אשה 1	אחות אשה 1 מאביה	אסור	מותר	אם היא באמת מתה
אשה 2	אחות אשה 2 מאמה	אסור	מותר	אם היא באמת מתה
אשה 3	אחות אשה 3 מאביה	אסור	מותר	אם היא באמת מתה
אשה 4	אחות אשה 4 מאמה	אסור	מותר	אם היא באמת מתה

שאלה על הנחה שיוצאת מהמשנה: אלמא, אחות אשתו בין מן האב בין מן האם אסורות, מנלן?

ממי יש ללמוד דין אחות אשה?	מאחותו	מאשתו
קרובי עצמו מקרובי עצמו	שכן דבר על ידי קדושין	שכן דבר על ידי קדושין

שאלה: ואשת אח גופה מנ"ל? דתניא: (ויקרא י"ח) **ערות אחיך לא תלצה - בין מן האב בין מן האם,**

ממי יש ללמוד דין אשת אח?	מאחותו	מדודתו
קרובי עצמו מקרובי עצמו ואל תוכיח דודתו שקרובי האב?	דנין דבר שעל ידי קדושין מדבר שעל ידי קדושין, תוכיח אחותו שאיסור הבא מאליו?	דנין דבר שעל ידי קדושין מדבר שעל ידי קדושין, תוכיח אחותו שאיסור הבא מאליו?

קושי: ואימא:

הפסוק	ערות אשת אחיך לא תלצה	ערות אחיך ה'יא
אפשרות 1 לדרשה	חדא דיש לה בנים בחיי בעלה	וחדא דאין לה בנים בחיי בעלה! קושי : מדרב הונא נפקא
אפשרות 2 לדרשה	חדא דיש לה בנים בחיי בעלה	וחדא דיש לה בנים לאחר מיתת בעלה! קושי : יש לה בנים לאחר מיתת בעלה - לא צריכא קרא, מדאמר רחמנא שאין לה בנים מותרת, הא יש לה בנים - אסורה תירוץ : ודלמא, 1. אין לה בנים - אסורה לעלמא ושריא ליבם, יש לה בנים - שריא לעלמא ושריא ליבם! 2. אין לה בנים - מצוה, יש לה בנים - רשות! 3. אין לה בנים - אין, יש לה בנים - לא, ולא הבא מכלל עשה - עשה!
למסקנה		אפשר ללמוד דיש לה בנים מ- ואי' אש' יקח את אשת אחיו נכה הוא ערות אחיו לצה עירי' י'ו' ואפשר ללמוד בין מן האב בן מן האם מ- ערות אחיך ה'יא

קושי: ואימא: אשת אח מן האם כאשת אח מן האב, מה אשת אח מן האב - לאחר מיתת בעלה שריא, אף אשת אח מן האם - לאחר מיתת בעלה שריא!
תירוץ: אמר קרא: **ה'יא**, בהוייתה תהא.

שאלות על הזכרת כרת בפסוקים ספציפיים

שאלה: **אחותו** דכתב בה כרת למה לי?

תירוץ: לכדברי יוחנן, דאמר ר' יוחנן: שאם עשאן כולם בהעלם אחת - חייב על כל אחת ואחת.
קושי: ולרבי יצחק, דאמר: כל חייבי כריתות בכלל היו, ולמה יצתה כרת באחותו? לדונו בכרת ולא במלקות, לחלק מנלן?
תירוץ: נפקא ליה (ויקרא י"ח) **מואל אשה כנפת טומאתה**, לחייב על כל אשה ואשה.

שאלה: דודתו דכתב בה רחמנא **עירי' י'ו'** ל"ל?

תשובה: לכדרבה; דרבה רמי, כתיב: (ויקרא כ') **עירי' י'ו'**, וכתיב: (ויקרא כ') **עירי' ימותו**, הא כיצד? יש לו בנים קוברן, אין לו בנים הולך עירי'. ואיצטריך למכתב **עירי' י'ו'**, ואיצטריך למכתב **עירי' ימותו**; דאי כתב רחמנא עירי' יהיו, ה"א עד חטאיה, אבל מחטאיה ואילך לא, כתב רחמנא עירי' ימותו; ואי כתב רחמנא עירי' ימותו, ה"א מחטאיה ואילך, אבל מעיקרא לא, צריכא.